Quelle: http://manuscripta.at/?ID=376
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

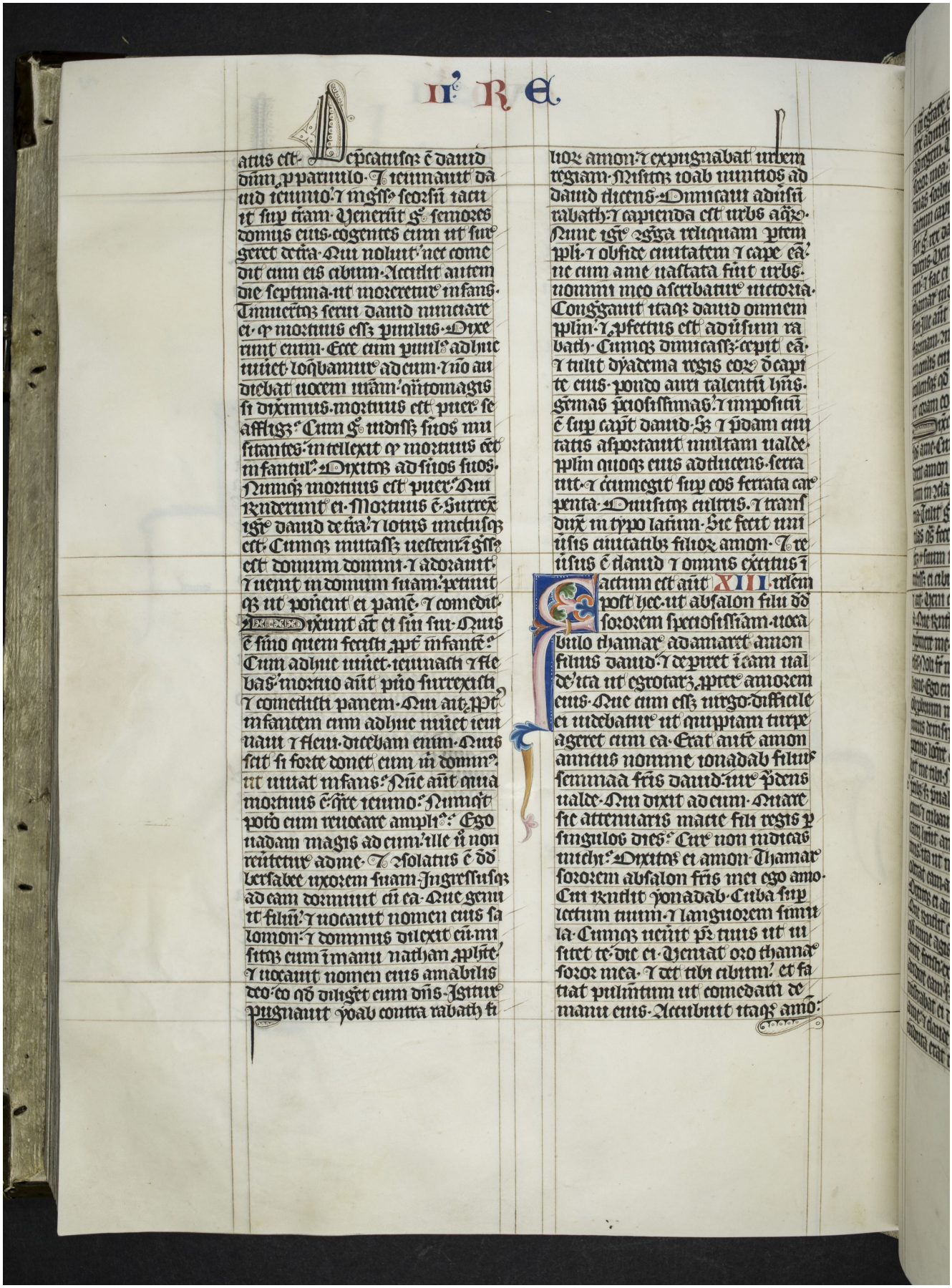

II R

atus est. Deprecatusque e dauid
dnm p paruulo. Et iecunauit da
uid iecunio. Et ingressus secessit iacu
it super terram. Venerunt ad senores
domus eius cogentes eum ut sur
geret de terra. Nec noluit. nec come
dit cum eis abum. Accidit autem
die septima. ut moreretur infans.
Timuerunt serui dauid nunciare
ei. q mortuus esset puerulus. Dixe
runt eum. Ecce cum puerulo adhuc
uiuet loquebamur ad eum. et non au
diebat uocem nram. quomagis
si dicimus. mortuus est puer. se
affligat. Cum ad uidisset suos mu
rmurantes. intellexit q mortuus est
infans. Dixitque ad suos suos.
Numquid mortuus est puer. Nu
ntiauerunt ei. Mortuus est. Surrexit
igitur dauid de terra. et lotus unctusque
est. Cumque mutasset uestimenta ingressus
est domum domini. et adorauit.
et uenit in domum suam. petiuit
que ut ponerent ei panes. et comedit.
Dixerunt ait ei serui sui. Quis
est iste quem fecisti. propter infantem.
Cum adhuc uiuet iecunasti. et fle
bas. mortuo autem puero surrexisti
et comedisti panem. Nec ait. Propter
infantem cum adhuc uiuet iecu
nauit. et flebam enim. Quis
scit si forte donet eum dn̄s mihi
ut uiuat infans. Nunc autem quia
mortuus est. quare iecunem. Numquid
potest eum reuocare amplius. Ego
uadam magis ad eum. ille autem non
reuertetur ad me. Et consolatus est dauid
bersabee uxorem suam. Ingressusque
ad eam dormiuit cum ea. Nec genu
it filium. et uocauit nomen eius sa
lomon. et dominus dilexit eum. mi
sitque eum in manu nathan propheta.
et uocauit nomen eius amabilis
deo. eo quod diligeret eum dn̄s. Igitur
pugnauit ioab contra rabath ci
uitatem amon. et expugnabat urbem
regiam. Misitque ioab nuntios ad
dauid dicens. Dimicauit aduersus
rabath. et capienda est urbs aquarum.
Nunc igitur reliqua preliorum
populi. et obside ciuitatem. et capiat ea.
ne cum ame uastata fuerit urbs.
nomen meum ascribatur victoriae.
Congregauit itaque dauid omnem
populum. et profectus est adversum ra
bath. Cumque dimicasset cepit ea.
et tulit diadema regis eorum de capi
te eius. pondo auri talentum habens
gemmas pretiosissimas. et impositum
est super caput dauid. Fecitque praedam ciui
tatis asportauit multam nalde.
populum quoque eius adducens. serra
uit. et circumegit super eos ferrata car
penta. Quinquique cultris. et transi
uit in typo latinum. Sic fecit omni
bus ciuitatibus filiorum amon. Et re
versus est dauid et omnis exercitus i
erusalem. Factum est autem post XIII. annum
post haec. ut absalon filius dauid
sororem speciosissimam. nomine
thamar. ad amauit amon
filius dauid. et deperiit eam nal
de. ita ut egrotaret. propter amorem
eius. Nec enim erat virgo. difficile
ei uidebatur. ut quippiam turpe
ageret cum ea. Erat autem amon
amicus nomine ionadab filius
semmaa fratris dauid. uir prudens
nalde. Hic dixit ad eum. Quare
fit attenuatus macie filius regis per
singulos dies. Cur non indicas
mihi. Dixitque ei amon. Thamar
sororem absalon fratris mei ego amo.
Cui respondit ionadab. Cuba super
lectum tuum. et languorem simu
la. Cumque ueniet pater tuus ut in
spiciat te. dic ei. Veniat oro thamar
soror mea. et det mihi cibum. et fa
ciat pulmentum ut comedam de
manu eius. Accubuit itaque amon.